

være, vil jeg være henvist til paa Varemærkekontorets Anmodning at afholde de nødvendige mindre Beløb paa Ministeriets Konto for almindelige Udgifter, da det muligvis, hvor smaa Beløb der end her er Tale om, i visse Tilfælde vil være nødvendigt for mig at afholde disse Udgifter til forsvarlig Udførelse af en saa vigtig Sag som den, Talen er om. — Hvad angaar Betænkningens Nr. 71, Omposteringen af de 500 Kr., har jeg ikke noget at indvende imod, at disse 500 Kr. flyttes fra den ene Konto til den anden, saaledes som Finansudvalget har foreslaaet, det kan jo være rimeligt nok. At man ikke ønsker at give mere end 500 Kr. til Fællesrepræsentationen for dansk Skibsfart, afviger i Virkeligheden ikke meget fra, hvad Regeringen i Virkeligheden maa siges at have tænkt sig. Min Tanke i den Henseende er, hvad Beløbet angaar, ret nøje faldende sammen med den ærede Ordførers. Jeg mente nemlig, at der ikke er nogen Grund til at yde en Forening 2,000 Kr. som aarligt Statstilskud, naar dens Medlemmer kun udrede 700 Kr.; det er derfor ogsaa i Anmærkningerne udtalt — hvad der ogsaa stemmer med den Form, „indtil“, i hvilken Forslaget er fremsat — at det ikke var Mening at give denne Forening et større Tilskud end det, som selve Medlemmernes Bidrag tilsammenlagt maatte udgøre. 700 Kr. er jo ikke saa meget langt fra 500 Kr., og hvis der ikke bliver et større Bidrag næste Aar fra Medlemmerne, vilde der jo efter Regeringens Forslag ikke blive udredt mere end højst 700 Kr. Jeg bør dog tilføje, at Bidragenes Ringhed ikke skyldes manglende Villie eller manglende Evne til at bidrage mere hos alle Foreningens Medlemmer, men den er motiveret ved, at visse Underafdelinger; som ere Medlemmer af denne Centralforening, ikke ere i Stand til at udrede mere end 100 Kr. om Aaret, og af den Grund have de større Foreninger, som ogsaa ere Medlemmer, ej heller ydet mere, idet det var et almindeligt Ønske inden for Centralforeningen, at hver Underafdeling skulde yde det samme Beløb. — At man atter i Aar vil nægte de 5,000 Kr. til Forøgelse af Patentkommissionens Medlemmers Honorar, ser jeg med nogen Beklagelse; men jeg er den ærede Ordfører og Udvalget forbunden, fordi man har fundet det rigtigt i Aar at udtale, at det kun kunde betragtes som en midlertidig Nægtelse. Jeg maa indrømme, at ved Udvidelsen forrige Aar af Medlemmernes Antal fra 5 til 7 er der bevirket nogen Lettelse

i det store Arbejde, som de enkelte Medlemmer have, men der har jo rigtignok ogsaa fundet en ny Forøgelse af Arbejdet Sted i det svundne Aar, og jeg tror nok, jeg tør udtale, at det vilde være nyttigt, hvis man ad Aare og inden ikke alt for lang Tid forhøjede det ikke store Honorar, som Patentkommissionens Medlemmer oppebære, for saa vidt Rigsdagen ligesom Regeringen sætter Pris paa at kunne bevare de dygtige Kræfter inden for Kommissionen, som vi for indeværende Tid have, samt i Tilfælde af Afgang kunne supplere dem med lige saa dygtige Mænd. Da jeg efter Ordførers Udtalelser mener, at det muligvis er mindre heldigt for denne Sags senere Fremme, om dette Forslag blev forkastet ved Afstemningen, kunde jeg have ønsket at tage Forslaget i den Henseende tilbage for indeværende Aar. . . . (Ordføreren [C. Hage]: Forslaget kan ikke tages tilbage!) . . . men da det ikke lader sig gøre efter Reglerne, maa Sagen jo gaa sin Gang.

Med Hensyn til Dansk Eksportforening har jeg ikke været i Tvivl om, at Bevillingen dertil en Gang maatte høre op. Men jeg havde haabet, at man vilde tilstaa den endnu for de to Aar, for hvilke Regeringen har foreslaaet den. Efter de Udtalelser, som ere fremkomne saa vel i Betænkningen som fra den ærede Ordfører i Dag, er der imidlertid jo ikke Haab om, at Foreningen kan faa den hele Sum bevilget i Aar, men tværtimod Mulighed for, at Bevillingen ikke vil blive gentagen næste Aar. Saa er der jo kun dette at gøre, at Eksportforeningen i det Aar, som den nu har tilbage, søger at finde en ny Basis for sin Virksomhed og at benytte denne Mellemtid og det Statstilskud, som altsaa forhaabentlig efter Forslaget vil blive ydet i det følgende Aar, paa bedste Maade for at kunne indrette sig paa fremtidig at kunne undvære Statens Tilskud til den nuværende Virksomhed.

Jeg har hermed omtalt de særlige Bevillingspunkter, som den ærede Ordfører har nævnt, og jeg skal derefter gaa over til de to Anliggender, som den ærede Ordfører meget udførlig dvælede ved, nemlig for det første Stiftstidendernes Privilegier og dernæst Spørgsmaalet om den fornyede Koncession for det grønlandske Kryolitselskab. Jeg skal ikke nægte, at jeg hvad Stiftstidendens Privilegium angaar, er bleven virkelig overrasket ved den meget ærede Ordførers Udtalelse om, at man var bleven forundret over at se Ordningen af det aalborgske Privilegium foretaget paa et Tidspunkt, hvor den Forhandling, som